

בש"פ 8769/18 - מדינת ישראל נגד עקל ותד

בבית המשפט העליון

בש"פ 8769/18

לפני: כבוד השופטת י' וילנר

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: עקל ותד

בקשה רביעית להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים
לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה
- מעצרים), התשנ"ו-1996

בשם המבקשת: עו"ד שאול כהן

בשם המשיב: עו"ד משה גלעד

החלטה

1. בקשה רביעית להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), החל מיום 22.12.2018, בתשעים יום או עד למתן פסק דין בת"פ 66340-06-17 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם.

רקע והליכים קודמים

עמוד 1

2. עובדות כתב האישום וההליכים המשפטיים בעניינו של המשיב פורטו בהרחבה בהחלטת השופט ד' מינץ מיום 19.9.2017 (בש"פ 6717/17), ולא ראיתי לחזור על הדברים. בתמצית אציין כי ביום 29.6.2017 הוגש נגד המשיב ונגד נאשם נוסף כתב אישום לבית המשפט המחוזי. על-פי העולה מכתב האישום, ביום 16.5.2017 המשיב והנאשם הנוסף ירו באקדח באדם שהמשיב היה מצוי בסכסוך כספי עמו, ולאחר מכן הציתו את רכבו. בגין מעשים אלה יוחסו למשיב ולנאשם הנוסף העבירות הבאות: רצח בכוונה תחילה לפי סעיף 300(א)(2) בצירוף סעיפים 301 ו-29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977; עבירות בנשק (נשיאה והובלה) לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין; והצתה לפי סעיף 448(א) רישא, בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת בקשת למעצר המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. בית המשפט המחוזי נעתר לבקשה בהחלטה מיום 13.8.2017, בגדרה נקבע כי קיימת תשתית ראיתית לכאורית ברמה הנדרשת לצורך מעצרו עד תום ההליכים. המשיב הגיש ערר לבית משפט זה על ההחלטה בדבר מעצרו עד תום ההליכים, אשר נדחה בהחלטת השופט ד' מינץ בבש"פ 6717/17. בהמשך לכך, הוארך מעצרו של המשיב שלוש פעמים לפי סעיף 62 לחוק המעצרים. בהחלטות הקודמות להארכת מעצרו של המשיב, עמד בית משפט זה על המסוכנות הרבה הנשקפת מהמשיב והנלמדת מהמעשים החמורים המיוחסים לו.

4. עד כה, התקיימו במסגרת ההליך העיקרי 12 דיוני הוכחות, ובמסגרתם נשמעו 29 עדי תביעה. כמו כן, קבוע מועד נוסף לדיון הוכחות בתוך תקופת ההארכה המבוקשת.

טענות הצדדים

5. המבקשת טוענת כי המעשים המיוחסים למשיב מעידים על מסוכנותו הרבה, ולכך אף מצטרף עברו הפלילי המכביד, בגינו ריצה המשיב עונשי מאסר בפועל. עוד נטען כי לנוכח העונש הכבד הצפוי למשיב אם יורשע, קיים יסוד סביר לחשש כי שחרורו של המשיב יביא לשיבוש הליכי משפט ולהימלטות מן הדין.

6. בדיון שהתקיים לפניי ביום 1.1.2019, התנגד המשיב לבקשה וטען כי דיוני ההוכחות בעניינו של המשיב מתקדמים בקצב איטי מאוד. נטען כי עד עתה החלה להישמע עדותו של עד מהותי אחד בלבד, וכי ישנם עדים מהותיים רבים נוספים שחקירתם תיקח זמן רב, ומשכך ידרשו הארכות מעצר נוספות. כן נטען כי נוכח התמשכות ההליך והצפי לסיומו בעוד זמן רב, הוסטה נקודת האיזון לעבר שחרורו של המשיב בתנאים.

דיון והכרעה

7. לאחר עיון בחומר הרלוונטי, ומשמעתי את באי-כוח הצדדים בדיון שהתקיים לפניי, הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להתקבל.

8. כידוע, במסגרת בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, על בית המשפט לאזן בין שמירה על ביטחון הציבור ותקינות ההליך הפלילי לבין זכותו של הנאשם לחירות. לשם כך, יש להביא בחשבון, בין היתר, את המסוכנות הנשקפת מן הנאשם, את חומרת העבירה המיוחסת לו, את פרק הזמן אשר חלף מאז נעצר הנאשם, את קצב התקדמות ההליך, וכן את החשש משיבוש הליכי משפט ומהימלטות הנאשם מאימת הדין. ככל שתקופת המעצר מתארכת, נקודת האיזון נעה לעבר זכותו של הנאשם לחירות. בתוך כך, ובשים לב למכלול השיקולים הללו, ישוב ויבחן בית המשפט את האפשרות להשיג את מטרת המעצר באמצעות חלופת מעצר (ראו: בש"פ 1362/18 מדינת ישראל נ' אזולאי, פסקה 9 (22.2.2018); בש"פ 4043/18 מדינת ישראל נ' גברו, פסקה 12 (3.6.2018)).

9. יישום אמות מידה אלה על ענייננו מוליך, כאמור, למסקנה כי יש להיעתר לבקשה ולהאריך את מעצרו של המשיב. אין צורך להכביר במילים על מסוכנותה הרבה של עבירת הרצח, בהיותה מהעבירות החמורות בספר החוקים, אשר מקימה חזקת מסוכנות לשלום הציבור ולביטחונו (ראו: בש"פ 1363/18 מדינת ישראל נ' טחימר, פסקה 10 (21.2.2018); בש"פ 1281/18 מדינת ישראל נ' כחלון, פסקה 17 (11.3.2018)). בענייננו, לפי העולה מכתב האישום, המשיב ירה לכאורה במנוח, יחד עם הנאשם הנוסף, לכל הפחות עשר יריות. זאת ועוד, עברו הפלילי המכביד של המשיב אף הוא מעיד על מסוכנותו. בנוסף, נקבע לא אחת כי בשל חומרת הענישה בגין עבירת הרצח קיים חשש מובנה להימלטות מן הדין (ראו: בש"פ 6722/15 נ' ג'לם נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (26.10.2015); בש"פ 5443/18 מדינת ישראל נ' אביטן, פסקה 7 (9.8.2018)).

10. אמנם כן, קצב התקדמות ההליך אף הוא בא בגדר השיקולים שבאיזון, ובענייננו חלף פרק זמן ניכר ממועד תחילת ההליך, ואולם קצב התקדמות ההליך אינו בלתי סביר. בשלב זה נשמעו כשליש מהעדים, וקבוע מועד הוכחות נוסף בתוך תקופת ההארכה. כמו כן, באת כוח המבקשת ציינה בדיון כי בדעת התביעה להגיש בקשה לקביעת מועדי הוכחות נוספים. יש לקוות כי בקשה כזו אכן תוגש לאלתר וכי יעלה בידי בית המשפט המחוזי להיעתר לבקשה, זאת בשים לב לזמן שחלף מעת מעצרו של המשיב ולצפי לסיום התיק.

11. נוכח כל האמור ובהתייחס למכלול השיקולים הרלוונטיים, ובפרט למסוכנותו הרבה עד מאוד של המשיב, כפי שעולה מהמעשים המיוחסים לו ומעברו הפלילי המכביד, הגעתי לכלל מסקנה כי בשלב זה לא ניתן לקבוע כי נקודת האיזון הוסטה לכיוון חירותו של המשיב.

12. אשר על כן, אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב החל מיום 22.12.2018 בתשעים יום, או עד למתן פסק דין בת"פ 66340-06-17 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"הבטבתהשע"ט (2.1.2019).

ש ו פ ט ת

